Prima instanţă: Judecătoria Ungheni, judecător: Constantin Chilian
Dosarul nr.2r -79/26 (PIGD: 2-26012688-03-2r-13032026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

06 iulie 2026 mun.Bălţi

Instanţa compusă din:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Mariana Sajin, Alina Ţihonschi

examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de de BC „Energbank" SA, împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 09 februarie 2026, prin care s-a respins, ca neîntemeiată, cererea de asigurare a acţiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Energbank" SA către Victoria Botnari privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanţele cauzei:

1. La 16 ianuarie 2026, reclamantul BC „Energbank" SA s-a adresat în instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată către Victoria Botnari, solicitând încasarea datoriei în sumă de 83.183,07 lei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată, compusă din: taxa de stat în mărime de 3.045,46 lei, taxa de timbru în sumă de 200,00 lei şi suma de 180,00 lei achitată pentru stabilirea domiciliului pârâtei.
2. Concomitent cu înregistrarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a înaintat cerere de asigurare a acţiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile şi imobile, precum şi asupra mijloacelor băneşti existente în conturile bancare ce aparţin pârâtei Victoria Botnari, în limita valorii pretenţiilor formulate în acţiune.
3. În motivarea cererii de asigurarea a acţiunii reclamantul menţionează că, potrivit informaţiilor reflectate în Raportul de credit emis de Biroul Istoriilor de Credit la data de 06.01.2026, pârâta nu realizează venituri salariale lunare, astfel absenţa unor surse stabile de venit exclude în mod obiectiv posibilitatea constituirii de economii sau acumulării de mijloace băneşti necesare acoperirii creanţei, ce relevă incapacitatea financiară şi riscul real de neexecutare a obligaţiilor patrimoniale.
4. Consideră că, în lipsa sechestrului patrimoniul pârâtei Victoria Botnari ar putea fi diminuat, înstrăinat sau grevat de noi obligaţii, ceea ce ar face imposibilă executarea hotărârii ce s-ar pronunţa în favoarea reclamantului, or aceasta

reprezintă singura modalitate eficientă de conservare a patrimoniului pârâtei până la pronunţarea şi executarea hotărârii.

5. Relevă că condiţia pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii constituie şi efectuarea unei examinări „prima facide", or la caz, invocă că instanţa de judecată urmează să constate acţiunea Băncii ca fiind întemeiată şi că pretenţiile înainte sunt de fapt raţionale, temeinice şi proporţionale cu valoarea creanţei ce urmăreşte doar garantarea executării viitoare a hotărârii, fără a aduce o atingere excesivă a drepturilor debitorului, astfel încât măsurile de asigurare corespund scopului prevăzut de lege şi vor asigura executarea efectivă a viitoarei hotărâri.

6. Respectiv, consideră reclamantul ca fiind imperios necesar aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii care ar fi cu caracter temporar şi nu aduc atingere dreptului de proprietate a pârâtei, însă va contribui la realizarea eficientă a eventualei hotărâri.

Poziţia instanţei de fond:

7. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 09 februarie 2026, s-a respins cererea de asigurare a acţiunii înaintată de BC „Energbank" SA.

Solicitarea şi argumentele recurentului:

8. Fiind în dezacord cu soluţia instanţei de fond, la 04 martie 2026, BC „Energbank" SA, a contestat cu recurs încheierea judecătoriei Ungheni din 09 februarie 2026, solicitând casarea încheierii contestate cu admiterea cererii de recurs şi pronunţarea unei noi încheierii prin care să fie admisă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare.

9. În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele expuse în cererea sa de aplicare a măsurilor de asigurare, suplimentar a invocat faptul că, instanţa de judecată a ignorat circumstanţele cauzei şi probele ce demonstrează riscul real de neexecutare, astfel, a emis o încheiere neîntemeiată şi contrară art.174 CPC.

10. Consideră recurentul că, instanţa de fond a ignorat raportul de creditare din 06.01.2026 din care rezultă situaţia financiară şi patrimonială a debitorului, or sunt întrunite condiţiile prevăzute la art.174 Cod de Procedură Civilă, iar prin neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii creează un risc real, actual şi iminent de imposibilitate a executării hotărârii judecătoreşti.

11. Totodată menţionează că, Victoria Botnari evidenţiază în mod clar o stare de incapacitate de plată potrivit raportului de credit actualizat din 04.03.2026, aceasta înregistrează o restanţă faţă de Bancă cu o întârziere de peste 181 zile şi un sold restant de 83.183,07 lei, sumă care pentru Bancă reprezintă un prejudiciu patrimonial efectiv şi semnificativ, rezultat din activitatea de creditare desfăşurată din mijloace băneşti atrase de la persoane fizice cu titlu de depozit.

12. Mai indică faptul că, intimata/pârâtă Victoria Botnari nu deține bunuri în proprietate care să poată garanta executarea obligaţiei, iar veniturile acesteia sunt inexistente.

13. Indică că, neexecutarea obligaţiei de către debitor afectează direct circuitul financiar al instituţiei şi capacitatea acesteia de a-şi onora obligaţiile faţă de deponenţi.

14. Subliniază existenţa unei practici în cauze identice însă prin emiterea încheierii din 09 februarie 2026 se creează discrepanţă între soluţiile pronunţate, astfel denotă o practică neunitară, care contravine principiilor securităţii raporturilor juridice.

15. Susţine că prin absenţa măsurilor asiguratorii există riscul real şi previzibil ca patrimoniul debitorului să fie diminuat, disimulat sau transferat, ceea ce ar transforma o eventuală hotărâre favorabilă reclamantei într-un titlu pur formal, lipsit de eficienţă juridică.

16. Solicită admiterea prezentei cereri de recurs, casarea încheierii Judecătoriei Ungheni din 09 februarie 2026, cu pronunţarea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare cu aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile şi imobile, precum şi asupra mijloacelor băneşti ale intimatei/pârâte Victoria Botnari.

Termenul de declarare a recursului:

17. Conform art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

18. Potrivit materialelor cauzei Colegiul judiciar constată, că încheierea Judecătoriei Ungheni privind respingerea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acţiunii din 09 februarie 2026, a fost recepţionată de către recurent la 18 februarie 2026. Cererea de recurs a fost depusă la 04 martie 2026 (conform copiei plicului f.d.53), adică, în termen de 15 zile de la recepţionarea actului judecătoresc. Prin urmare, Colegiul judiciar consideră că recurentul s-a încadrat în termenul legal pentru contestare, stipulat la art.425 Cod de procedură civilă.

Actele de procedură:

19. Prin încheierea Curţii de Apel Nord din 22 aprilie 2026, cererea de recurs a fost acceptată spre examinare, cu intentarea procedurii de recurs. La 27 aprilie 2026, s-a notificat recurentul BC „Energbank" SA şi intimata Victoria Botnari despre primirea în ordine de recurs a cererii şi examinarea acesteia în conformitate cu art.426 alin.(3) CPC.

Aprecierea instanţei de recurs:

20. Analizând argumentele invocate de recurent în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Civil şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Nord consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed:

21. Conform art.424 alin.(1) Cod procedură Civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

22. În corespundere cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

23. Potrivit prevederilor art.427 lit.(a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

24. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

25. Din conţinutul actelor cauzei Colegiul Civil a reţinut că, la 16 ianuarie 2026, reclamantul BC „Energbank" SA a înregistrat cerere de chemare în judecată către Victoria Botnari, solicitând încasarea datoriei în sumă de 83.183,07 lei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată, compusă din: taxa de stat în mărime de 3.045,46 lei, taxa de timbru în sumă de 200,00 lei şi suma de 180,00 lei achitată pentru stabilirea domiciliului pârâtei (f.d.3-5).

26. Simultan cu înregistrarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a formulat cerere de asigurare a acţiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile şi imobile, precum şi asupra mijloacelor băneşti existente în conturile bancare ce aparţin pârâtei Victoria Botnari, în limita valorii pretenţiilor formulate în acţiune (f.d.14-17).

27. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 09 februarie 2026, s-a respins cererea de asigurare a acţiunii înaintată de BC „Energbank" SA (f.d.22-23).

28. Fiind în dezacord cu soluţia instanţei de fond, prin intermediul poştei terestre, la 04 martie 2026 BC „Energbank" SA a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Ungheni din 09 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanţei de fond, cu emiterea unei noi soluţii prin care cererea de asigurare a acţiunii să fie admisă (f.d.26-29).

29. Verificând materialele cauzei în raport cu soluţia adoptată şi cu motivele invocate în recurs, Colegiul constată că instanţa de fond a apreciat în mod corect circumstanţele cauzei şi a aplicat just normele de drept incidente, motiv pentru care concluzionează că respingerea ca neîntemeiată a cererii reclamantei/ recurentei privind aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru asupra bunurilor mobile, imobile şi mijloacelor băneşti ale intimatei/pârâtei Victoria Botnari este legală şi întemeiată, pentru considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

30. Potrivit art.174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea

măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

31. Conform art.175 alin.(1) lit.a) CPC, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

32. Conform art.177 alin.(1) CPC, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şicircumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

33. Din interpretarea sistemică a acestor dispoziţii legale rezultă că asigurarea acţiunii reprezintă un ansamblu de măsuri silite, cu caracter temporar şi urgent, dispuse în scopul garantării executării efective a unei hotărâri judecătoreşti definitive, fiind subordonate protecţiei drepturilor patrimoniale pretinse şi necesităţii menţinerii concordanţei cu obiectul acţiunii.

34. În consecinţă, indiferent de forma concretă a măsurii solicitate, aceasta trebuie să fie justificată prin existenţa plauzibilă a unui risc real de imposibilitate a executării, sarcina probei revenind solicitantului, care este obligat să prezinte probe pertinente şi suficiente, în timp ce aprecierea existenţei pericolului revine instanţei de judecată.

35. La caz, instanţa de recurs nu poate reţine menţiunea expusă de recurent că Victoria Botnari nu deţine bunuri în proprietate ca un argument just şi suficient pentru dispunerea măsurilor asigurătorii, or o asemenea declaraţie urmează a fi susţinută prin probe pertinente şi concludente.

36. Totodată, prin prisma prevederilor art.174 Cod de procedură civilă, reclamantul/recurent BC „Energbank" SA, înaintând instanţei cerinţa privind aplicarea unor măsuri de asigurare a acţiunii, urmează să demonstreze prin circumstanţe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că, în caz de neaplicare a acestor măsuri va fi imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti respective, precum şi rea-credinţa a pârâtului/intimat, care ar putea crea obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare.

37. Conform prevederilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilorşiobiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

38. Prin urmare, recurentul BC „Energbank" SA nu a confirmat rea-credinţa a pârâtei/intimate, iar în lipsa unor probe pertinente şi a unor înscrisuri justificative, circumstanţele invocate de către reclamantul/recurent întru susţinerea cererii de asigurare a acţiunii, poartă un caracter declarativ, astfel încât cererea de asigurare a acţiunii rămâne a fi neargumentată sub aspectul acelor circumstanţe obiective care ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri şi respectiv ar justifica necesitatea asigurării acţiunii.

39. Cu referire la argumentul recurentului BC „Energbank" SA prin care invocă discrepanţa între soluţiile pronunţate în cauze identice ce consideră că denotă o practică neunitară prin soluţiile pronunţate, Colegiul reţine că practica judiciară nu reprezintă un izvor oficial de drept.

40. Drept urmare, argumentul menţionat supra instanţa de recurs îl consideră inoperant, or este important, în fiecare caz concret, a se verifica obiectul şi temeiul acţiunii principale, a determina natura litigiului, a verifica raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, cât şi argumentele acestuia referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit dacă există pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare; asigurarea unui echilibru între părţile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate este în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

41. Prin urmare, instituirea unor restricţii asupra patrimoniului pârâtei este admisibilă doar cu titlu de excepţie, în prezenţa unor temeiuri clar determinate şi justificate în mod concret, astfel cum sunt prevăzute de lege.

42. În acelaşi timp, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului. Depăşirea scopului asigurării acţiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

43. Raportând aceste principii la cauza dedusă judecăţii, Colegiul constată că instanţa de fond a reţinut în mod corect starea de fapt şi a aplicat corespunzător dispoziţiile legale incidente.

44. Astfel, rezultă că obiectul acţiunii îl constituie încasarea de la Victoria Botnaria unei datorii în mărime de 83.183,07 lei formată în baza contractelor de credit nr.402-6582f din 27.04.2022.

45. Prin cererea de asigurare, reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, mobile şi mijloacele băneşti ce aparţin cu drept de proprietate pârâtei Victoria Botnari, în limita valorii acţiunii.

46. Instanţa nu este limitată în aplicarea unora sau mai multor măsuri de asigurare, acestea trebuie să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii, să nu excedă valoarea acţiunii şi să corespundă scopului instituit de lege, respectiv asigurarea executării efective a unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

47. În acest context, Colegiul reţine că argumentele invocate de recurent, referitoare la la neexecutarea obligaţiilor contractuale, nu sunt suficiente pentru a fundamenta aplicarea măsurii asiguratorii, întrucât acestea derivă exclusiv din neexecutarea obligaţiei de plată, fără a fi susţinute de probe obiective care să ateste existenţa unui pericol concret de înstrăinare sau sustragere a bunurilor.

48. Referitor la argumentul recurentului exprimat prin simpla invocare a neachitării datoriei existente conform raportului de credit actualizat din 04 martie

2026 prin care se constată în contul nr.5 obligaţii restante în mărime de 34.202,00 lei şi în contul nr.6 obligaţii restante în mărime de 28.371 lei, astfel înregistrând restanţă faţă de bancă, instanţa de recurs nu poate echivala aceste automat cu dovada unui risc real, actual şi iminent de imposibilitate a executării hotărârii judecătoreşti.

49. Or, potrivit aceluiaşi raport se derivă existenţa a 12 conturi de credit deschise anterior pe numele intimatei/pârâtei Victoria Botnari în perioada anilor 2018 – 2026, dintre care 10 conturi de credit au fost închise şi nu s-au înregistrat restanţe la plată, ceia ce denotă vădit intenţia intimatei/pârâte Victoria Botnari de stingere a obligaţiilor contractuale. În asemenea împrejurări, incapacitatea temporară de plată a pârâtei Victoria Botnari, nu impune în mod imperativ aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii.

50. În aceeaşi ordine de idei, Colegiul constată că nu au fost prezentate probe care să demonstreze existenţa unui risc iminent de diminuare a patrimoniului pârâtei sau de intrare a acesteia în concurs cu alţi creditori, circumstanţe care, în mod obişnuit, ar putea justifica o măsură de natură restrictivă.

51. Instanţa de recurs apreciază declarativ argumentul, că la devenirea definitivă şi irevocabilă a eventualei hotărâri judecătoreşti de admitere a acţiunii, recurentul se va confrunta cu dificultăţi la executarea hotărârii. Or, imposibilitatea executării hotărârii judecătoreşti sau apariţia eventualelor dificultăţi la executarea hotărârii n-a fost probată. De altfel, Banca n-a prezentat dovezi care să confirme starea financiară dificilă a intimatului sau că există pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunurilor acestora, iar faptul că ultimul ar mai avea datorii scadente instanţa de recurs nu poate aprecia ca un argument plauzibil în vederea casării încheierii Judecătoriei Ungheni în situaţia în care debitorul şi-a onorat obligaţiunile anterioare în termen, dând dovadă de o diligenţă maximă.

52. De asemenea, argumentul privind situaţia financiară a pârâtei Victoria Botnari nu este susţinut de elemente probatorii concludente, iar eventualele dificultăţi în executarea obligaţiilor contractuale nu pot fi prezumate ca fiind suficiente pentru dispunerea sechestrului.

53. Prin urmare, în lipsa unor probe care să confirme o degradare ulterioară relevantă a situaţiei patrimoniale a debitoarei sau existenţa unor împrejurări obiective ce ar indica un risc real de neexecutare, simpla invocare a unor dificultăţi de plată nu poate justifica aplicarea unor măsuri restrictive asupra patrimoniului debitorului.

54. În aceste condiţii, Colegiul reţine că măsura sechestrului, prin natura sa juridică, constituie o ingerinţă serioasă în exerciţiul dreptului de proprietate, motiv pentru care aceasta poate fi dispusă exclusiv în prezenţa unui standard probatoriu ridicat, concretizat în dovedirea unui risc real, actual şi iminent de imposibilitate a executării hotărârii judecătoreşti, circumstanţe care, în speţă, nu au fost demonstrată.

55. În plus, aplicarea unei asemenea măsuri fără o fundamentare factuală solidă ar conduce la dezechilibrarea raportului procesual şi la afectarea nejustificată a drepturilor pârâtei, contrar exigenţelor de proporţionalitate şi necesitate impuse de lege.

56. Faţă de cele expuse, Colegiul constată că instanţa de fond a apreciat în mod corect că, nu sunt întrunite condiţiile legale pentru dispunerea măsurilor de asigurare, iar argumentele recurentei nu sunt apte să răstoarne această concluzie, întrucât se bazează pe prezumţii şi aprecieri subiective, lipsite de suport probator.

57. Prin urmare, având în vedere lipsa dovezilor privind existenţa unui pericol real de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti, precum şi caracterul excepţional al măsurii solicitate, Colegiul civil concluzionează că recursul declarat este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond fără modificări.

58. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Respinge recursul declarat de BC „Energbank" SA.

Menţine încheierea Judecătoriei Ungheni din 09 februarie 2026, prin care s-a respins cererea BC „Energbank" SA cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Energbank" SA către Victoria Botnari privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedinte completului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Mariana Sajin

Alina Ţihonschi